ארכיון
תסיבת לא סדרת
מיכל 2 תיק 2
05062206

משה יקיר,

טוב שכתבת לי מלים אחדות. ~~זה כך וכך השנים~~. אלמלא הופעת הכתבה שלך, כשם שהאיחה הטלפונית לבאה בלעדיה.
גם כאן "ההלוקה" הטילו את עצמה כלפי: רוח בסגלו השלילים, הרגשת שמאלה, היתה אל הסביבה, הרוטינה היומיומית אל הפקידות הבלבולה, הפרסטיז'ה אל העבודה להבאו וכו' וכו' ועל כאן "הבשורה": "היקר" הוא מי שלי, התרגל אל הקלסה ובברגע האמת הכבדים בנדשמן. אם הכאן השניה תשרוד – אתה כאן בדרך, שכולם סמ השעה ואת הלה. ואם לא – אל תתקללו בי, כמו רבים הקראים עלי.

משה, אל תסלח עלי אבל שניים מאת אשמת ה"תשוקות". אתה יודע שהנשמ אולי הכוש הכי קרוב לי בעולמי. יש נבים רבים לאדם מלבד נים שפתים. ואם אהבת לאדם ופשרות לשמנו יש להוריד לאשרת אלמים. ~~[illegible]~~ כל עצמה הלה היתה גדולה, ועדות הרעים היתה נאמנה. זה שכפת ~~[illegible]~~ ועלת מתחן כל טרדותיך והגיה נעם שלך. נזכרות לי בארוכה, – ~~[illegible]~~ בכול שרו ומי ישורנו.

[illegible]

הבינוני חון עד אוכה כמן מעשה לעשה לך. מש יגמר מסע כלבה השאר ואולם לעשה - הוא כנבה